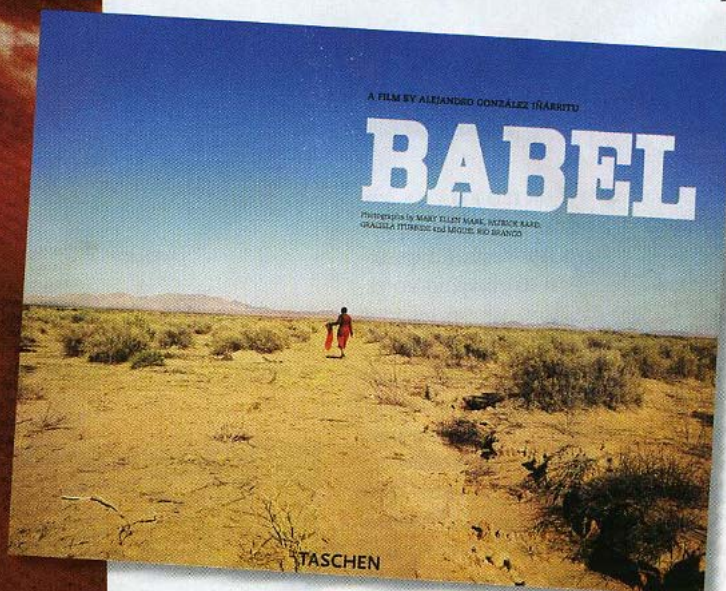
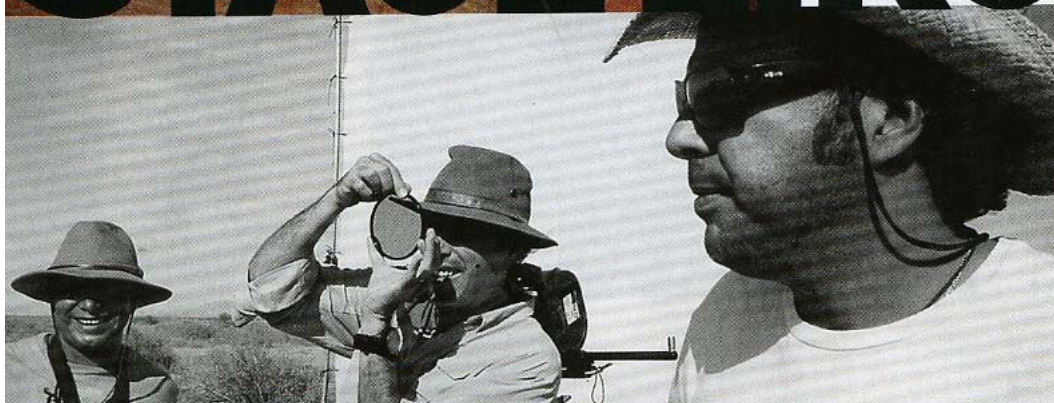

ΑΠΟ ΤΗ ΛΥΔΙΑ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ

Ο Μπραντ Πιτ ξεκουράζεται στα διαλείμματα των γυρισμάτων, η Κέιτ Μπλάνσετ **προβάρει τα λόγια της** και το συνεργείο στριμώχνεται στη σκιά προσπαθώντας **να γλιτώσει τη ζέστη της ερήμου**: Όλα όσα δεν θα δούμε ποτέ στην ταινία *Βαβέλ* του Αλεχάντρο Γκονζάλες Ιναρίτου τα είδαμε στο ομώνυμο βιβλίο που μόλις κυκλοφόρησε.

STAGE ΕΙΚΟΝΕΣ

Οι φωτογραφίες είναι από το λεύκωμα *Babel-A Film* by Alejandro Gonzalez Inarritu, εκδόσεις Taschen (www.taschen.com). **ΦΩΤΟ:** Mary Ellen Mark, Patrick Bard, Graciela Iturbide, Miguel Rio Branco. Edited by Maria Eladia Hagerman.

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ.06. NITRO.217

[ΣΤΗΝ ΑΚΡΗ ΤΗΣ ΓΗΣ]

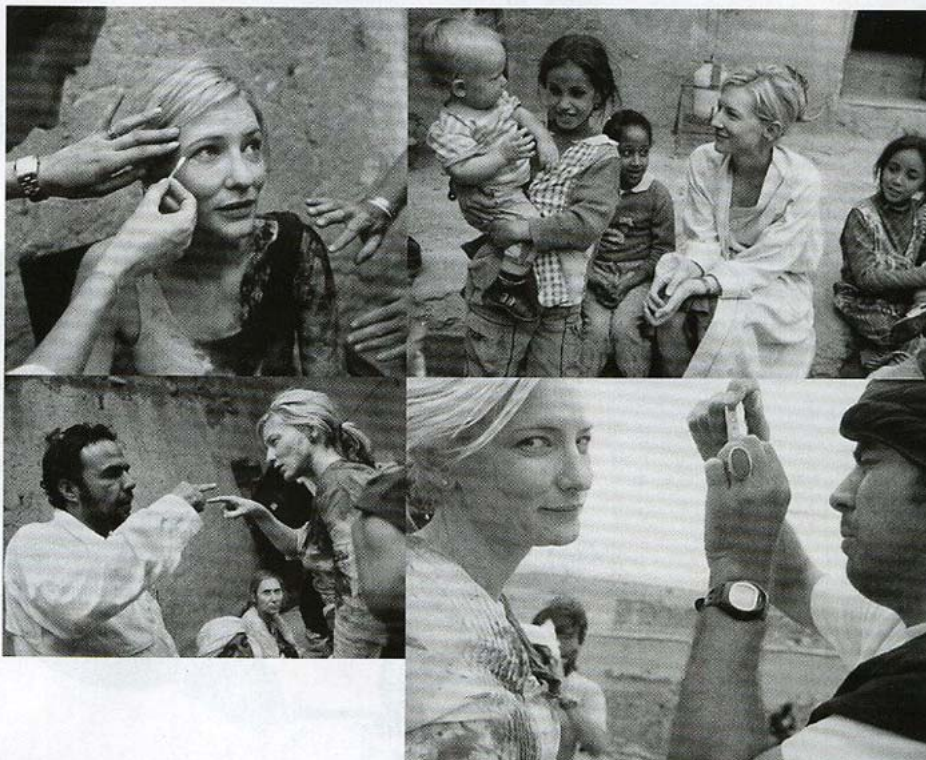

ΜΑΡΟΚΚΟ

ΚΑΛΔΙΣΤΑ ΘΑ ΜΠΟΡΟΥΣΕ κάποιος να θεωρήσει το συγκεκριμένο λεύκωμα ως μια προνομιακή φωτογραφική ματιά στο ατμοσφαιρικό νεφέλωμα του Ιναρίτου, με την αφορμή της ολοκλήρωσης (με το *Βαβέλ*) της σεληνόγειτης τριλογίας του (προηγήθηκαν τα *Χαμένες αγάπες* και *21 γραμμάρια*). Αλλά κάτι τέτοιο θα ήταν αναμενόμενο – και σε ανάλογες πρακτικές δεν μας έχουν μέχρι τώρα συνηθίσει ούτε ο Αλεξάντρο ούτε οι εκδόσεις Taschen. Αντί γι' αυτό, βρισκόμαστε μπροστά σε ένα ολοκαίνουργιο «σκινοθετημένο» βιβλίο, αποτελούμενο από ελεγειακές εικόνες καταξιωμένων φωτογράφων. Ορισμένες από αυτές προέρχονται από τα γυρίσματα της ταινίας (που αναμένεται να είναι υποψήφια σε αρκετές κατηγορίες στα επόμενα Όσκαρ), ενώ σε κάποιες άλλες πρωταγωνιστούν αληθινοί άνθρωποι και τοπία που «περιτριγύριζαν» τα location της ταινίας (Μεξικό, Μαρόκο, Ιαπωνία).

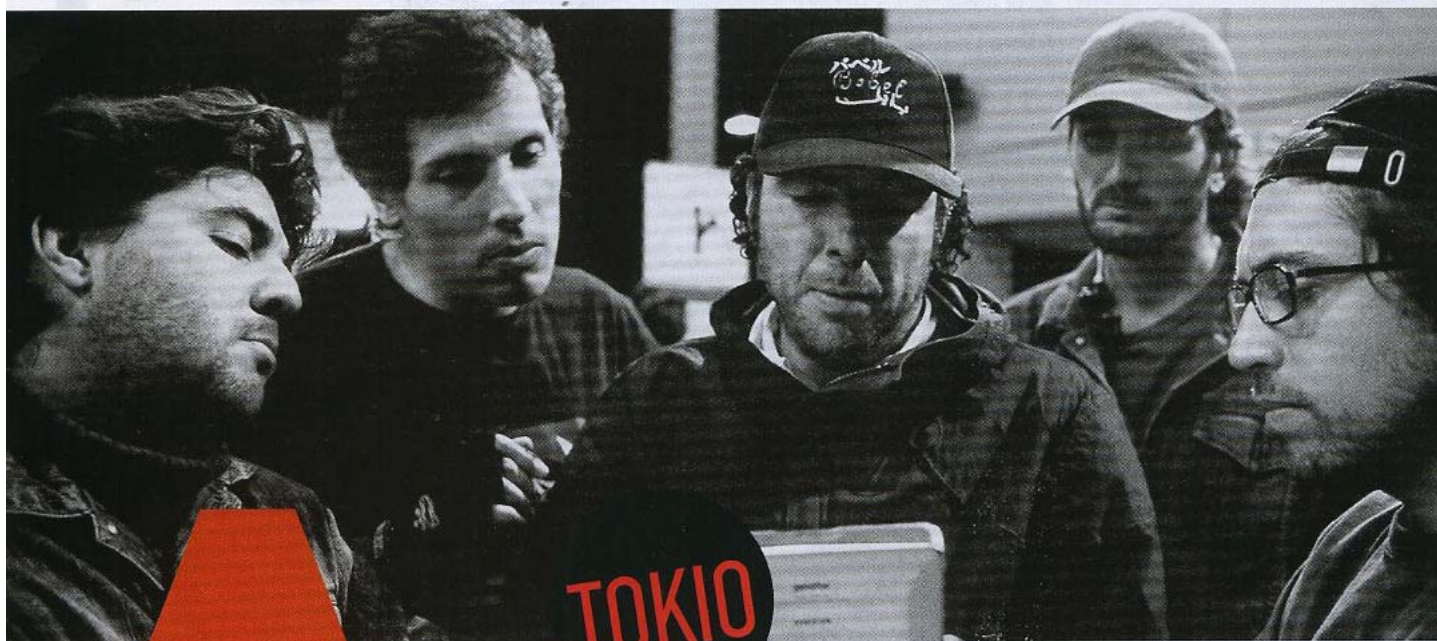
Με τον τρόπο αυτό οι κινηματογραφικές σεκάνς μετατρέπονται σε σελίδες φωτογραφικού άλμπουμ, σενάριο και πραγματικότητα μιζάρονται δημιουργικά, κι εμείς έχουμε επιτέλους πρόσβαση στους σταρ (Μπραντ Πιτ, Κέιτ Μπλάνσετ) την ώρα που οι κινηματογραφικές κάμερες είναι οβηστές.

ΠΑΝΩ: Ο Μπραντ Πιτ κουβαλάει τη ματωμένη Κέιτ Μπλάνσετ. Σύμφωνα με τον Ιναρίτου, «ο Μπραντ κουβάλησε την Κέιτ στα σοκάκια περισσότερες από 50 φορές, με τον καμεραμάν μου να τους ακολουθεί φορτωμένος με μια κάμερα βάρους 50 κιλών. Όταν αργότερα θέλησα να γυρίσω ξανά τη σκηνή, μου ζήτησαν να δείξω οίκτο».

218. NITRO. ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ. 06

[ΣΤΗΝ ΑΚΡΗ ΤΗΣ ΓΗΣ]

ΤΟΚΙΟ

ΑΝ ΚΑΙ ΣΤΗΝ πραγματικότητα σταρ εδώ είναι τα έρπητα πρόσωπα των ανθρώπων: οι ασκητικές φιγούρες των ντόπιων που ξεθωριάζουν στον ορίζοντα (μπροστά σε ένα μπουκέτο από τραχιά τοπία), αλλά όχι από τη μνήμη του σκληρού μας δίσκου, όταν και το τελευταίο βαν της παραγωγής του *Βαβέλ* έχει εγκαταλείψει το χώρο των γυρισμάτων.

Οι εικόνες του *Βαβέλ* αποτελούν χίλιες φορές πιο δυνατό κοινωνικό σχόλιο για τον multi culti πλανήτη μας από οποιαδήποτε σύνοδο κορυφής. «Η επικοινωνία δεν ήταν εύκολη, επειδή είχαμε να κάνουμε με τόσο διαφορετικούς ανθρώπους από τόσο διαφορετικούς πολιτισμούς», λέει ο ίδιος ο Ιναρίτου. «Στο Μαρόκο, για παράδειγμα, οι άνθρωποι μιλούσαν αραβικά, ισπανικά, αγγλικά, γαλλικά, ενώ ακόμη και ηθοποιοί από την ίδια χώρα δεν μιλούσαν την ίδια γλώσσα», καταλήγει, μεταφέροντάς μας το κλίμα των γυρισμάτων. Αν και, περισσότερο από τη διαφορετική γλώσσα, αυτό που περιέπλεκε την κατάσταση ήταν η διαφορετική οπτική. Αναμενόμενο, ειδικά από τη στιγμή που αποφασίζεις να γυρίσεις μια ταινία με τίτλο *Βαβέλ*. Κανείς δεν μπορεί να ισχυριστεί ότι δεν ήξερε σε τι έμπλεκε.

Ωστόσο, ο Ιναρίτου και ο σεναριογράφος Γκιγιέρμο Αριάγκα με το *Βαβέλ* γεφυρώνουν (ή μήπως αποκαλύπτουν;) κάθε χάσμα επικοινωνίας, ενώ παράλ-

ηλα αποτυπώνουν σε κινηματογραφικές μπομπίνες επίκαιρα θέματα, όπως η τρομοκρατία, η μετανάστευση, ο ανθρώπινος πόνος και η απώλεια. Επίσης, δύο ακόμα Μεξικανοί σκηνοθέτες (οι οποίοι μάλιστα είναι φίλοι του Ιναρίτου), ο Γκιγιέρμο Ντελ Τόρο και ο Αλφόνσο Κουαρόν, εκφράζουν τη δική τους άποψη για το θέμα μέσα από τα *Pan's Labyrinth* και *Ta παιδιά των ανθρώπων*, αντίστοιχα. «Το φιλμ του Γκιγιέρμο ασχολείται με το παρελθόν

στην Ισπανία, το δικό μου με το παρόν και του Αλφόνσο με το τι θα μπορούσε να συμβεί στο μέλλον. Είναι σαν μια ενδιαφέρουσα περίπτωση τριλογίας την οποία δεν κανονίσαμε, απλώς δημιουργήθηκε από τρεις Μεξικανούς της μεσοαίας τάξης. Δεν ξέρω πώς συνέβη, αλλά έγινε, και είναι πολύ ωραίο», δήλωσε ο «βιβλικός» σκηνοθέτης σε μια από τις αμέτρητες συνεντεύξεις που παραχώρησε ύστερα από την κυκλοφορία της ταινίας αλλά και του βιβλίου.

